

sønderjydske Landsdele. En saadan Udvidelse har man hidtil maattet anse for betænkelig, bl. a. under Hensyn til, at der i den nærmeste Tid efter Indlemmelsen af de sønderjydske Landsdele fandtes et betydeligt Tal af Krigsfanger i Sønderjylland, og man ansaa det for betænkeligt at bringe den tidligere gældende Lovs Bestemmelser til Anvendelse paa disse Personer. Nu har man imidlertid anset det for rettest, at Loven udvides til ogsaa at gælde for de sønderjydske Landsdele; men under Hensyn til de muligt dør tilstedeværende særlige Forhold, som man neppe har eller kan have fuld Oversigt over, foreslaas det, at der tillægges Indenrigsministeren Bemyndigelse til at tilstaa saadanne Lempelser ved Lovens Genmførelse i de sønderjydske Landsdele, som paa Grund af de særlige Forhold maatte findes ønskelige. Jeg skal blot tilføje, at Lovforslaget har været forelagt Landsudvalget for Anvendelse af udenlandske Arbejdere, endvidere for en Række paa forskellig Maade interesserede Arbejdsgiver- og Arbejderorganisationer samt for Statspolitiet, og fra alle Sider har man faaet Tilslutning til Lovforslaget og den deri indeholdte Udvidelse af de paa dette Omraade hidtil gældende Bestemmelser. Jeg skal tillade mig at anbefale Lovforslaget til det høje Tings velvillige Behandling.

Andreasen: Jeg kan ikke indse hverken Nyttens eller Betimeligheden af at forny denne midlertidige Lov. Den blev gennemført i Krigsaarene, og Grundlaget for dens Opretholdelse er nu bortfaldet. De paagældende Arbejdere vil meget vel kunne undergives de samme lovmæssige Regler som andre Mennesker her i Landet. Den Gruppe, hvis Ordfører jeg er, skal imidlertid ikke modsætte sig, at Sagen behandles i et Udvalg, bl. a. fordi vi venter ad den Vej at kunne faa opklaret, om det er rigtigt, hvad der paastaas, at der i de sønderjydske Landsdele endnu findes en Mængde Krigsfanger af polsk og anden fremmed Nationalitet, som arbejder navnlig hos tyske Proprietærer og andre Storaagrare, der ser deres personlige Fordel ved at tage de paagældende i deres Tjeneste. Dels betales der disse Arbejdere en yderst ringe Løn, dels behandles de ogsaa paa anden Maade, efter hvad der er meddelt mig, skandaløst. Hvis den højtærede Indenrigsminister allerede her kunde besvare dette Spørgsmaal, vilde det selvfølgelig glæde mig.

Et andet Spørgsmaal vil jeg i denne Forbindelse ogsaa gerne fremføre, nemlig dette: Er der meddelt sønderjydske Ar-

bejdsgivere indenfor Landbruget en særlig Begunstigelse med Hensyn til Indforskrivning af Karle og Piger fra Egnene Syd for Grænsen, særlig fra Sydslesvig og Holsten?

Indenrigsministeren (Kragh): Det er en Misforstaaelse af det ærede Medlem Hr. Andreasen, naar han mener, at man først i Krigsaarene her i Landet har haft Bestemmelser vedrørende Anvendelse af udenlandske Arbejdere. Saadanne Bestemmelser gennemførtes ved Lov Nr. 67 af 1. April 1912, og det, som her foreslaas, er i Virkeligheden kun dette at give disse Bestemmelser Gyldighed ogsaa frem i Tiden med Udvidelse til at omfatte ogsaa de sønderjydske Landsdele. Derimod foreslaas det nu at fjerne af det Tillæg til denne Lov, som sidste Gang gennemførtes ved Lov af 8. Maj 1917 Nr. 236, den Bestemmelse, at § 15 ogsaa skulde have Gyldighed for saadanne udenlandske Arbejdere, som var kommet her ind i Landet efter 1. Januar 1913, selv om de paagældende Arbejdere havde haft uafbrudt Ophold i Danmark i 2 Aar eller derover. Med andre Ord, man gaar, hvad § 15 angaar, tilbage til de Bestemmelser, der har været gældende i Henhold til Lov Nr. 67 af 1. April 1912, og udvider kun Loven derved, at man ogsaa giver den Gyldighed for de sønderjydske Landsdele.

Det ærede Medlem spurgte, om der endnu i de sønderjydske Landsdele findes polske Krigsfanger, som væsentlig finder Arbejde paa de store Gaarde og faar en meget ringe Løn derfor. Jeg skal dertil kun svare, at der er ikke nogen Tvivl om, at der endnu i de sønderjydske Landsdele findes Krigsfanger, vel sagtens ogsaa af polsk Nationalitet, som har søgt og fundet Arbejde ved Landbruget i disse Egne, men jeg er ude af Stand til at opgive noget bestemt om disses Tal. I alt Fald forekommer det mig ikke, at der vil være noget afgørende til Hinder for at drage ogsaa disse Arbejdere ind under det Tilsyn, som gennem dette Lovforslag foreslaas etableret.

Andreasen: Jeg skal i Anledning af den højtærede Ministers Udtalelser gøre opmærksom paa, at den paagældende Lov er en Tillægslov, gennemført i 1917, under Krigsperioden, som den højtærede Minister selv nævnte, og vi har fra vor Side ved flere Lejligheder, hvor der i de senere Aar er foretaget Revision, stadig udtalt som vor Anskuelse, at man overhovedet ikke mere kan give nogen Begrundelse for Opretholdelsen af denne Lov.